

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju

2013/2146(INI)

21.1.2014

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie kompleksowego podejścia UE i jego skutków dla spójności działań
zewnętrznych UE
(2013/2146(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Enrique Guerrero Salom

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla znaczenie skutecznej koordynacji i spójności działań zewnętrznych Unii Europejskiej; zgadza się z opinią, że obszary rozwoju, polityki i bezpieczeństwa są od siebie wzajemnie zależne oraz że wartość dodana, jaką wnosi UE w odpowiedzi na złożone sytuacje kryzysowe, polega na jej zdolności do tworzenia międzysektorowych i międzyinstytucjonalnych synergii w celu zapewnienia trwałych wyników w danym zakresie oraz osiągnięcia długoterminowych celów strategicznych;
2. z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat pt. „Kompleksowe podejście UE do konfliktów i kryzysów zewnętrznych” (JOIN(2013)30) z dnia 11 grudnia 2013 r., który stanowi okazję do wyjaśnienia i wdrożenia tego podejścia w nowych warunkach instytucjonalnych zaistniałych po wejściu w życie traktatu lizbońskiego oraz do wzmocnienia zaangażowania UE na rzecz kompleksowych ram działań w stosunkach zewnętrznych; dostrzega poważne wyzwania związane z upowszechnianiem i wdrażaniem tak ambitnej strategii politycznej; wyraża szczególne zadowolenie z powodu wagi, jaką w komunikacie przywiązuje się do powiązań między bezpieczeństwem a rozwojem, które powinny być najważniejszą i podstawową zasadą w stosowaniu kompleksowego podejścia UE;
3. zdecydowanie opowiada się za większą spójnością działań zewnętrznych; podkreśla, że UE nie powinna przyjmować wąskiej definicji kompleksowego podejścia; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że we wspólnym komunikacie promuje się koncepcję kompleksowego podejścia obejmującą wszystkie etapy konfliktu lub innego kryzysu zewnętrznego poprzez wczesne ostrzeżenie i gotowość, zapobieganie konfliktom, reagowanie na sytuacje kryzysowe i zarządzanie do rozpoczęcia fazy wczesnej odbudowy oraz stabilizację i zaprowadzanie pokoju, aby pomóc krajom w powrocie na ścieżkę zrównoważonego i długoterminowego rozwoju; jest poważnie zaniepokojony faktem, że cele polityki zagranicznej mogą być nadrzędne względem zasad dotyczących rozwoju i działań humanitarnych;
4. wyraża zadowolenie z powodu odniesienia we wspólnym komunikacie do konkretnych zasad pomocy rozwojowej i działań humanitarnych, które to zasady powinny stanowić podstawę działania UE w ramach kompleksowego podejścia; wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, aby włączenie strategii rozwojowych i pomocy humanitarnej do kompleksowego podejścia odbyło się przy należyтым poszanowaniu zasad stanowiących podstawę tych strategii politycznych, do których realizacji UE zobowiązała się;
5. przypomina, że art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ustanawia zasadę spójności polityki na rzecz rozwoju i podkreśla, że istnieje możliwość wystąpienia konfliktu pomiędzy polityką na rzecz rozwoju i kompleksowym podejściem do zarządzania kryzysowego poza UE; podkreśla, że głównym celem unijnej polityki na rzecz rozwoju jest eliminacja ubóstwa i dlatego cele walki z ubóstwem nie mogą być marginalizowane w polityce zagranicznej UE, a kompleksowe podejście nie może

podważać cywilnego charakteru współpracy rozwojowej; wyraża zaniepokojenie możliwością wystąpienia presji, która może wynikać ze zintegrowanych wysiłków na rzecz osiągnięcia celów polityki zagranicznej z myślą o przyznaniu pomocy rozwojowej dla obszarów będących strategicznym priorytetem; zwraca uwagę na fakt, że we wspólnym komunikacie wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej oraz przewodniczącemu Komisji powierza się odpowiedzialność za strategiczną i operacyjną spójność w stosunkach zewnętrznych, w tym również w odniesieniu do zewnętrznych skutków wewnętrznych strategii politycznych; wzywa wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą i przewodniczącą Komisji do tego, aby zobowiązali się do odpowiedniego postępowania;

6. przypomina, że zarówno art. 214 TFUE, jak i Konsensus europejski w sprawie pomocy humanitarnej z 2008 r. chronią oparte na określonych zasadach działania humanitarne; wzywa do ochrony zasad humanitarnych, tj. humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności, które są kluczowe zarówno dla skuteczności działań humanitarnych, jak i dla bezpieczeństwa podmiotów biorących w nich udział; stanowczo podkreśla, że programy działania w zakresie walki z terroryzmem i bezpieczeństwa nie mogą osłabiać zdolności organizacji humanitarnych do udzielania pomocy i że pomoc humanitarna w żadnym wypadku nie powinna służyć osiągnięciu celów politycznych czy być postrzegana jako narzędzie zarządzania kryzysowego; zwraca uwagę na fakt, że pomoc humanitarna, aby dotrzeć do ludności w potrzebie, nie tylko musi być neutralna, ale także musi być w ten sposób postrzegana; uznaje, że należy wyodrębnić udzielanie pomocy humanitarnej w zależności od potrzeb oraz wzywa do ściślejszej współpracy z podmiotami świadczącymi pomoc humanitarną w celu precyzyjniejszego określenia parametrów charakteryzujących ich akceptację kompleksowego podejścia;
7. uważa, że istnieje silny związek między rozwojem a zapobieganiem konfliktom, jako że bieda jest często głównym źródłem konfliktów oraz ich rezultatem; podkreśla, że działania prewencyjne służą pokojowi, bezpieczeństwu i trwałemu rozwojowi; z zadowoleniem przyjmuje uwypuklenie kwestii działań prewencyjnych we wspólnym komunikacie i wzywa do usprawnienia unijnych systemów wczesnego ostrzegania; zwraca się do UE o dalsze wspieranie krajów niestabilnych w celu zlikwidowania przyczyn leżących u źródła problemu oraz ustanowienia sprawnie działających i odpowiedzialnych instytucji, które mogą zapewnić podstawowe usługi i wesprzeć walkę z ubóstwem; podkreśla potrzebę opracowania unijnej strategii na rzecz państw niestabilnych, która włączyłaby do systemu UE zasady Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD dotyczące państw niestabilnych, a także cele nowego ładu na rzecz państw niestabilnych sformułowane w Pusanie w grudniu 2011 r.
8. wyraża zadowolenie z powodu zobowiązania podjętego na rzecz długoterminowej strategii, które znalazło wyraz we wspólnym komunikacie, gdyż jedynie długoterminowe zaangażowanie i trwałe rozwój mogą prowadzić do pokoju i bezpieczeństwa; apeluje o lepszą koordynację krótko- i długoterminowych celów strategii politycznych UE przy należyтым uwzględnianiu opinii zainteresowanych stron na szczeblu lokalnym;
9. podkreśla, że dążenie do skuteczności wymaga, aby kompleksowe podejście UE w jak największym stopniu opierało się na wspólnej analizie i ocenie oraz na wspólnym planowaniu w ramach całego systemu unijnego przy jasnym podziale kompetencji; w tym

kontekście zwraca uwagę na znaczenie wspólnego programowania jako narzędzia osiągnięcia spójności w działaniach zewnętrznych;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.1.2014
Wynik głosowania końcowego	+: 23 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Philippe Boulland, Emer Costello, Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda